

109

*[ανυπόγραφο]**Προικοσύμφωνο**1482, 30 Δεκεμβρίου*

Κόπια ἐγαλμένη ἀπὸ τὸ καδολικὸ.

6'

†Ἐν ὁνόματι τῆς Ἁγίας καὶ Ζωοποιοῦ Τριάδας, εἰς ἔτη αὐπεῖ', Δικε-
βρίου λ', εἰς τὴν Κυρὰν Θεοῦ | σκέπαστον, Θεοῦ δέλοντος οἱ μερίδες
οἱ κάτω γεγραμμένες ἔρχονται εἰς συφωνίαν ὁ εὐλαβέστατος | ἵερες
παπα-Ιω(άννης) Γραδικιώτης νὰ ἐπάρῃ γαμπρὸν τὸ κὺρον Νικόλαν τὸ
διάκονον <ν>ιὸν μακαριτοῦ | παπα-κὺρο Γαρδίου ἵερέως εἰς τὴν ἀνεψιάν
του τὴν κυρα-Φλουρέζα τὴν ἄνω γεγραμμένην, δέ | λει νὰ τὴν ἐπάρῃ ὁ
κὺρος Νικόλας ὁ διάκος, ὅτι τὴν κυρα-Φλουρέτζα οὗτος ὑποσχέδη δέλει
νὰ | τὴν ἐπάρῃ διὰ γυναικα του νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν καθὼς ὅρίζει
ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ | ἐκκλησία, ὅτι μὲν τὸ πρῶτον ἀρχὴ δίδει ὁ πατέ-
ρας των παπα-κύρων Ιω(άννης) τὴν εὐχήν του τῶν γονέων του | καὶ τὴν
ἐδικήν του καὶ εἰς ὄνομα προίκας. Ἀρχὴ τὴν ἐκκλησίαν του τὴν κυρὰ τὴν
Θεοσκέπαστον καθὼς | εύρισκεται μὲ πᾶσαν της διόρδωσιν, ποτήριον
ἀργυρὸν α', δισκάριον ἀργυρὸν α', ἀστερίσκον ἀρ | γυρὸν α', λαβί-
δι ἀργυρὸν α', εὐακέλιον ἐδεμένον μὲ ἀσήμιον, ἀέρα καὶ καλύμματα
δύο κόκκινα | χρουσογουλᾶτα, καὶ τετραβάκελον, πετραχήλιον μὲ τοὺς
ἀποστόλους καὶ ἄλλον κοκκινοχρουσογονοῦ | λᾶτο, καὶ σταυρὸν ἀργυρὸν
στροκυλόν, ποδιὲς κετητὲς τρεῖς, κομανίκα χρουσογουλᾶτα, καὶ μεταξῷ
| τὴν ζώνη, ποδιὰ σαρακινή, καὶ στιχάρι, καὶ φαιλόνι μου καδορδινια-
σμένα, τετραώδιον α', πα | ρακλητικὴν μίαν ὀλοχρονικήν, καὶ πᾶσαν
ἀκολουθίαν τῆς ἐκκλησίας, ψαλτήρι α', μηναῖα ὀλοχρονικά, ξυναξάρια
β', τὸ ἔνα ώς στὸ Σεβπτέριον καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ'κεῖς καὶ ἐκεῖδες, τυπὶ
| κὸν α', ώρολόγιον καὶ τοὺς τριαδικούς, ἀκόμη ἔτερον ἀναγνωστικόν,
λειτουργικὰ δύο, Χρυσόστομο | καὶ Βασίλειο. Τὰ ὅποια πράματα τῆς
κυρίας Θεοσκεπάστου εἰσὶν οὖτα. Πρῶτο τὸ ὁσπίτιον ὅποὺ εἶναι ἀπὸ
| κάτωθεν τοῦ σὲρ Μάρκου Καταλούζου, ἔνα κομμάτι χωράφι εἰς τὸ
Λιβάδι πλησίον τοῦ πέργυρου τοῦ | Ἀφεντικοῦ καὶ τοῦ ποτὲ σὲρ Πέρου
Κρίσπου, καὶ ἔνα μέτρο κρασὶ ὅποὺ παίρνει ἀπὲ τὸ κὺρον Μανώλη Κολυ |
βᾶ ἀπὸ τὸ ἀμπέλι ὅποὺ ἔχει εἰς τὸ Μέγα Ιωάννη τὸν Θεολόγο λεγόμενον
Σαλοῦκον, ἀκόμη ἔτε | ρον κρασὶ ἔνα μέτρον ὅποὺ παίρνει ἀπὸ τὸ κὺρον
Μιχελὴ | Μα [ῦρον] ἀπὸ τὸ ἀπέλιο ὅποὺ ἔχει εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον | εἰς
τὰ Καλαμούρια, ἀκόμη ἔνα κομμάτι χωράφι εἰς τὸ Παρατρέχο τὸ ὁποῖον
κρατεῖ ὁ Τζιτίλη | μισιάρικον προσερινὸν, ἀκόμη ἔτερα χωράφια εἰς τὸν
Παπᾶ ἐλεύθερα τὰ ὁποῖα κρατεῖ | ὁ Γιώργης ὁ Κουτουκάρης μισιάρικα
προσερινά, ἀκόμη ἔτερον χωράφι καὶ ἀμπέλι εἰς τὰ Kal {Ka}λαμούρια.

τλησίον τοῦ παπα-κὺρ Μανουὴλ Γοργογύρη τὸ ὅποῖον ἀμπέλιν καὶ χωράφι τὸ κρατεῖ | ἡ Μαρία τῆς Τομαζίνας καὶ παίρνει ἡ Κυρία ἡ Θεοσκέπαστος ἀπὸ τὸ κρασὶ καὶ ἀπὸ | τὸ χωράφι τὴν ἐτριτίαν, ἀκόμη εἰς τοῦ Αδρέα τοῦ Μάγγου εἰς τὴν Ποταμιὰν μία ἐλαία τὴν ὅποια |

Φ. 16

Σεύρει ὁ λεγόμενος Ἀντρέας, ἀκόμη ἔτερη ἐλαίαν εἰς τὴν Ἀπάνω Ποταμιάν, ἀμπέλια σύμπλιον τοῦ γα | προῦ μου Γουλάμου ώς καδὼς εὑρίσκεται, καὶ σπίτια εἰς τοὺς Ἅγίους μ', χωράφιον ὅποὺ ἔχομεν εἰς | {εἰς} τὸν Ἅγιον Θαλέλεον ἐστὶ μοδίων τεσσάρων, ἀκόμη εἰς στὶς Ἐγκαρὲς [στὸ] Λαχνὸν χωράφιον μο | δίων 6', ἀκόμη κουτάλια τρία, λουρὶν ἔνα λιτριάρικον ἀργυρόν, ἀκόμη ἔτερον ἀργυρόν, δα | μαλίδα μία, κρεββατοστρώσι α', πεύχι ἔνα μεγάλο, κασέλα α', σεντοκόπουλο α', δρο | νία δύο, τάβλαν μίαν τοῦ φαγίου, ταβλομάτηλα πῆχες κ'. Ἡ ἄνω γεγραμμένη ἐκκλησία | ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι ἐδική του εἰς κληρονομίαν παιδιῶν παιδιῶν του, μὲ τοῦτο ἔως τὴν τελευτή | μου νὰ εἶναι τέλεια δικά του, πόλιες ε' [ἥτοις] κεντητὲς καλές ἀσπρες, ἥτοις τάσσει καὶ ὁ κὺρ Νι | κόλας ὁ διάκος τὸ ἀδελφομοίρι του τὸ ὅποιο ἔχει ἀπὸ τοὺς γονέους του ἀμπέλια εἰς τὸ Πύργο, | λουρὶ ἔνα ἀργυρό, ἐκόλφι α', καὶ τὴν εὐχὴ τῶν γονέων του. Μὲ τούτη τὴν συνφωνία τάσσει ὁ πα | πᾶς κὺρ Ιω(άννης) τὸ προικίον σὰν κάμουσιν παιδιά ἐκ τῆς σαρκός στων [με] νὰ εἶναι εἰς κληρο | νομίαν αὐτῶν καὶ ἡδέλησαν ἀνισώς καὶ δὲν ἡδελε φυλάγει τὴν ἱερωσύνη νὰ πέφτῃ | στὶς πλείονσι προσίμους ἐδικοὺς ὅλο τὸ προικίον τὸ ἄνω γεγραμμένον νά ύπογράφωνται ἐν τῇ εἰρημένῃ εἰς τοὺς κλη | ρονόμους τῆς μακαριτῆς κυρα-Φλουρέζας ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κυρα-Φλουρέζα ἀποδανώντας τοῦ παπᾶ της ἔως τὴ | ζωή της καὶ μετὰ τὸν δάνα<τόν> της νὰ στρέφουνται εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν δύο ὅ,τι [πλεῖον] κτήσουν καὶ | ἀποκτήσουν ὅ,τι παρτηνίρει κάθε ἐνός. Μὲ τὸ δέλημά τος ἔστρεξαν καὶ ἐβεβαίωσαν ἐνώπιον τῶν | {τῶν} παρακαλετῶν καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων τῶν κάτω γεγραμμένων καὶ διὰ πίστωσιν τῆς πα | ρούσας βάνουσιν καὶ πένα τῆς ἀφεντίας ὅτις ἀντιληφθεῖ νὰ ζημιώνεται πέρπυρα σ' τὰ | ἐμισὰ τῆς ἀφεντίας καὶ τὰ ἐμισὰ τὸν στέργοντα ἄνωδεν, μάρτυρες ἄνωδεν ἀξιόπιστοι καὶ παρακαλετοί.

Τὴν λεγόμενην καὶ ἄνω γεγραμμένην ἐκκλησίαν τὴν Κυρὰ τὴν Θεοσκέπαστον ὁ εὐγενέστατος ἄρχος σὲρ | Τζοὰν Μπελώνιας καὶ σὲρ Φατοῦρος δίδει τοῦ λεγόμενου διάκου τοῦ Νικολάου μετὰ τὴν τελευτήν τοῦ παπα- | κύρ Ιω(άννη) τοῦ Γραδικιώτη νὰ τὴν ἔχῃ εἰς ἔξουσίαν του αὐτὸς καὶ τὰ παιδία του πλάσσοντας τιμητικὰ τὶς | ὅρδο μας καδὼς ὁ πάππος στου ὁ σὲρ Τζώρτζης Μπελώνιος.

